

havde virkelig ordentlige madordninger i alle skoler i Danmark.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke har taget min folketingsgruppe og slet ikke økonomiministeren i ed for så dyrt et forslag. Men jeg mener faktisk, det er et af de steder, hvor man virkelig kunne medvirke til, at børn fik nogle ordentlige fødevarer. Man skal huske, at der måske er 20 pct. af børnene, som ikke engang får penge til mad med i skole. Det er jo ikke alle de børn, hvis forældre godt kan finde ud af det, der er problemet. Det er et af de tiltag, vi måske kommer til at møde i fremtiden. Man har det i andre lande, man har det i Sverige, jeg tror også man har det i Frankrig, og det er bare en lille del af hele det arbejde med at oparbejde sunde madvaner her i landet, som vi bør udføre.

Jeg er fuldstændig enig i de målsætninger, der er skrevet op i slutningen i bilaget, og jeg synes, at det, der påkalder sig allermost opmærksomhed, er den sidste del, hvor der ligesom er en historisk redegørelse over, hvad regeringen har udrettet de sidste 4-5 år på området. Jeg synes godt, vi kan være det bekendt, men vi er jo ikke færdige.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Den radikale ordfører nævnte, at landbrugets gæld er på 156 mia. kr. Det har jeg efterhånden hørt nogle gange fra fru Peschardt, og det blev brugt som et angreb på landbrugets troværdighed, at det har den gæld. Men hvordan skal det kunne være anderledes i et erhverv, hvor kassen tømmes, hver gang der sker et generationsskifte, hvor der betales skat af indtjeningen, og hvor der i de senere år er foretaget meget kraftige investeringer, som man ikke kan egenfinansiere?

Hvad kan 156 mia. kr. bruges til? Statens gæld er 600-700 mia. kr., og vi har en udlandsgæld på godt og vel 200 mia. kr., osv. Hvad kan sådan nogle tal bruges til? De skal jo sættes i forhold til noget.

Jeg kan sige, at landbrugets gældsprocent er ca. 60-70, det vil sige, at man har en egenkapitalprocent på 30-40. Det er faktisk ret højt i børsnoterede selskaber, hvor det er nemt at gå ud og skaffe egenkapital, og hvor der ikke sker generationsskifte. Der er det faktisk en ganske flot egenkapitalprocent. Og 30-40 pct. har man ikke i de fleste privatejede selskaber, som altså hverken er aktieselskaber eller børsnoterede.

Så hvad kan det tal bruges til? Jeg må indrømme, at det forarger mig, at det skal slynges ud som et angreb på landbruget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Vibeke Peschardt brugte det udmærkede udtryk: mærkning fra jord til bord. Jeg vil bare gerne have bekræftet, at når vi snakker om gensplejsning, så betyder mærkning fra jord til bord også mærkning, hvis der f.eks. har været anvendt gensplejset foder, og også hvis der indgår majs og soja et eller andet sted undervejs i produktionsprocessen.

Sådan må det udtryk jo forstås. Derfor blev jeg betydelig opmuntret nu efter at have hørt Venstre, De Konservative og CD svigte totalt i den sag.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Tak til den radikale ordfører. Indledningen var jo rørende. Vi kom til, at landbrugsfamilien havde 240.000 kr. i gennemsnit til sit privatforbrug, og det kunne tilføjes, at de 50.000-100.000 kr. var tjent uden for bedriften, så det faktisk kun var 150.000 kr., der i gennemsnit var tjent på bedriften.

Men hvordan kan det så være, at De Radikale sådan set i finanslovbeslutningen lægger det op, som om det ligefrem var mindst det dobbelte, man tjente i landbruget. Det forstår vi i grunden ikke helt i Venstre. Men lad det nu være.

Forbrugerne bruger ca. 10 pct. af deres indtægt til fødevarer nu, og vi har haft en masse kvalitetsmærkningsordninger. Og i L 133, fødevareloven, som er til revision nu, lægger vi op til et kvalitetsudvalg.

Hvor meget tror den radikale ordfører på, at det kan være med til at få forbrugernes øjne op for, at der virkelig er kvalitet i dansk fødevarerproduktion, og at den er værd at gå efter? Kan vi tro, at forbrugerne vil bruge 2 pct. eller 3 pct. mere af indkomsten til det end før?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Ole M. Nielsen: Den lille publikation, jeg holder mig til, er altså den her lille blå en om landbrugets tal, der kommer hvert år. Og det var faktisk ikke en anklage mod landbruget, jeg kom med, men det var en konstatering af, hvordan virkeligheden ser ud. Det var et forsøg på i den samlede tale eller analyse, eller hvad hr. Ole